

ה"ט 43718/05/18 - דורית דדון, אליהו דדון נגד אלון מיכאלוב

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 43718-05-18 דדון ואח' נ' מיכאלוב
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט גיא שני
המבקשים	1. דורית דדון 2. אליהו דדון
נגד	
המשיב	אלון מיכאלוב

החלטה

לפניי בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001. הרקע לבקשה נעוץ ביחסים עסקיים שהתנהלו בין הצדדים עד לפני זמן-מה, יחסים שעלו על שרטון בנסיבות שלא זה המקום להרחיב לגביהן.

בדיון הראשון שנערך במעמד שני הצדדים, ביום 27.5.2018, התגבשה הסכמה שלפיה הצדדים, באופן הדדי ובלי להודות בטענה כלשהי, ימנעו מכל הטרדה, איום או יצירת קשר עם הצד שכנגד, הכול במטרה להבטיח את שלווה חייהם. להסכמה זו ניתן תוקף של החלטה. כמו-כן נרשמה הודעתו של המשיב, כי אין לו עניין להיכנס לעסק בבני דרום, אולם יש לו טענות לגבי ציוד הנמצא בעסק. עוד הוסכם, כי ב"כ הצדדים יקיימו פגישה ויפעלו לצורך גיבוש הסכמות לגבי הסכסוך העסקי גופו ולגבי הציוד שבעסק. בהחלטה מיום 27.5.2018 צוין, כי ככל שהצדדים לא יגיעו להסכמות ויבקשו זאת, יתקיים דיון נוסף בהליך שלפניי.

מאז הדיון הקודם חלו התפתחויות שפורטו על-ידי הצדדים בכתב, ועל-פי בקשתו של המשיב נקבע מועד נוסף לדיון - היום. גם בדיון זה-האחרון נעשה ניסיון להגיע להסכמות בין הצדדים - מתוך שאיפה לסייע ולייתר הליכים נוספים - אך משהתברר כי בשלב זה הדבר אינו עולה יפה, נחקרו הצדדים ונשמעו טענות עורכי הדין בחזית הצרה של ההליך שלפניי (מניעת הטרדה מאיימת).

הגם שאפשרתי לבאי-כוח הצדדים לחקור ולטעון באריכות, ואף שלרגעים נדמה היה כי הדיון מפליג למחוזות רחוקים, ברור הדבר כי הליך זה כלל וכלל אינו פלטפורמה ראויה לבירור ולקביעת ממצאים בעניינים הקשורים לסכסוך העסקי שבין הצדדים. אין ספק, כי לצדדים טענות רבות האחד כלפי משנהו, וככל שהצדדים לא יגיעו לפתרון אחר - אולי ברוח המתווה שעליו דובר בדיון היום - ניתן להניח כי הסוגיות תמצאנה את דרכן להליכים משפטיים מתאימים. אין בדעתי, בשום אופן, לקבוע ממצאים כלשהם במחלוקת האזרחית-העסקית, או בעניינים המצויים לכאורה בחקירת משטרה, מה גם שלא מצאתי כי הדבר נדרש לצורך הכרעה בהליך שלפניי.

זאת ועוד: לא התרשמתי כי יש צורך במקרה זה להתעמק בפרשנויות של הודעות הוואטס-אפ אשר הוצגו לעיוני. מעיון בהודעות איני רואה לקבוע ממצא לכאורי שלפיו המשיב ביקש לאיים באלימות (חו"ח). עם זאת, ניתן להבין כי הודעות מסוג זה, וודאי בהצטברות ולאור ניסוחים מסוימים המופיעים בהן, עלולות להטריד את מנוחתו של אדם ולגרוע משלוות חייו; התרשמתי גם, כי המבקשים - ובמיוחד המבקשת - אכן חשים מבחינתם הטרדה ופגיעה בשלוות החיים. אין באמור לעיל משום התעלמות מטענותיו ומהסבריו של המשיב, אף לא מן העובדה שגם לאחר ההודעה מיום 3.5.2018 התקיימה פגישה (או פגישות) בין הצדדים. אולם נחה דעתי, כי בשלב זה הדברים הגיעו לכדי כך, שהתנהלות ישירה בין המבקשים לבין המשיב עלולה ליצור הכבדה ופגיעה.

בפועל, הצדדים עצמם הבהירו חזר ובהרף עיניי כי מבחינה עניינית אין להם שום צורך ורצון ביצירת קשר אישית; שני הצדדים מיוצגים על-ידי עורכי-דין, וברור כי בשלב הנוכחי הדרך הראויה לניהול הסכסוך העסקי ולשמירה על זכויות הצדדים - כל צד זכויותיו-שלו - היא במשא-ומתן בין עורכי הדין או בנקיטת הליכים משפטיים לפי הוראות הדין. במובן זה, אי יצירת קשר בלתי-אמצעי בין הצדדים, וכמובן הימנעות מכל הטרדה ואיום, אין בה כדי לגרוע מאומה מזכויותיהם במישור העסקי, ובה-בעת יש בה כדי לייתר כל חשש מפני פגיעה בשלוות החיים.

אשר על כן, מצאתי כי יש להיעתר באופן חלקי לבקשתם של המבקשים להותיר על כנו את הצו שניתן בדיון הקודם (אז - בהסכמה), האוסר על הצדדים באופן הדדי להטריד, לאיים, לפגוע בפרטיות או ליצור קשר בכל דרך ובכל אמצעי - למעט באמצעות עורכי הדין של הצדדים. עם זאת, לא מצאתי כי הנתונים שלפניי מצדיקים מתן צו שיש בו כדי להתערב בסכסוך העסקי או לגרוע מזכות כזו או אחרת הקשורה בסכסוך זה; אין מקום גם ליתן צו שעלול לכאורה להקנות למי מהצדדים יתרון דיוני או מהותי במחלוקת העסקית. לפיכך, איני רואה ליתן במסגרת הליך זה צו הרחקה מהעסק, זאת כמובן בלי שיהא בכך משום קביעה כלשהי לגבי זכויות בעסק או בצידוד המצוי בו. לכל צד עומדת הזכות לפנות בכל הליך מתאים לצורך הגנה על זכויותיו הנטענות.

תוקף החלטתי זו - לתקופה של שלושה חודשים.

בנסיבות העניין לא ראיתי ליתן צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשע"ח, 05 יוני 2018, בהעדר הצדדים.